

دہمیکہ لہم تنہایی بہدا
 رہنگی کپی لہ نیگاری لئودایہ.
 دہنگی لہ دوور موہ دہمخوازی،
 بہ لام بینیہکانم گیری شہوہ زہنگن.

دہ لاقہیہک نیہ لہم تاریکی بہدا:
 دہرک و دیوار چہسپی یکن.
 سنیہری گہر بخووشی بہ روومای نہرددا
 نیگاری خہیالیکہو لہ داویک رزگاری بووہ.

ہناسہی مرؤف
 سہر لہبہر سہرہ.
 رؤزگاریکہ لہم گوشہ ہہواسیہ
 مردوہ ہہموو شادیی.

نہفسوونی دہستی شہو
 گالہدہدا دہرگہ لہ من و خہم.
 ہہرچی دہکوشم،
 پیدہکنی پیہم.

نہو نیگارہی کہ بہرؤز کیشامن،
 شہو ہات لہ ریوہ و لہ رہشیی و مردان
 نہو نہخش و نیگارہی کہ بہشہو دامرشتن،
 رؤز ہات و بہ لؤکہ لایبردن.

ہہموو وہک من لہمیژہ
 رہنگی کپی لہ نیگاری لئویاندایہ
 تہکانی نیہ لہم بیڈہنگی بہدا:
 دست وپی گیریڈہی شہوہ زہنگن.

دیرگاہی است در این تنہایی
 رنگ خاموشی در طرح لب است.
 بانگی از دور مرا می خواند،
 لیک پاہایم در قیر شب است.

رخنہ ای نیست در این تاریکی:
 در و دیوار بہم پیوستہ.
 سایہ ای لغزد اگر روی زمین
 نقش و ہمی است ز بندی رستہ.

نفس آدم ہا
 سر بسر افسردہ است.
 روزگاری است در این گوشہ پژمردہ ہوا
 ہر نشاطی مردہ است.

دست جادویی شب
 در بہ روی من و غم می بندد.
 می کنم ہر چہ تلاش،
 او بہ من می خندد.

نقش ہایی کہ کشیدم در روز،
 شب ز راہ آمد و با دود اندود.
 طرح ہایی کہ فکندم در شب،
 روز پیدا شد و با پنبہ زدود.

دیرگاہی است کہ چون من ہمہ را
 رنگ خاموشی در طرح لب است.
 جنبشی نیست در این خاموشی:
 دست ہا، پاہا در قیر شب است.